

BIBLIOTECA MUNICIPAL
SOLER Y PALET

Lote Soler y Palet

Donativo de.....
Tarrasa.....

Organo de la Societat del mateix nom.  Sortirà quant ho tindrà per convenient.

Com que no volém tenir cap mal de cap en portá 'ls llibres, no s' admeten suscripcions ni anuncis.

Cada número valdrá ó 'n farém pagá

DOS GALLS

Números atrassats, tres llufas.

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ
á casa en
RAMON MINGUELL
CARRER DE SANT PERE

Per no equivocarse, es l'única casa de Tarrassa que té set
portas.
Entre mitg de la primera y l'última, hi ha un lletrero que
diu Bombero.

Tothom pot ser barretaire.

No s' admet cap treball firmat ni escrit ab mala lletra.

Tampoch s' admeten citacions de cap mena.

Quí tingui mals de cap que se 'ls passi..... y llestos.

LLÓGICA FEMENINA

Una servidora de vostés es casada. Es dí, tant com casada dich mal; soch soltera ab ínfulas de viuda, sense habé passat los trámits d'enterrá l'home. Vull di ab tot aixó, que si bé no soch legalment del gremi de las casadas, ab los coneixements que ting, poch se 'n falta y cuasi cuasi puch dir que en ell pertanyo, ja que aixis podré enrahonar ab mes llibertad y ab menos trabas.

No hi tingut may relacions ni tractes ab cap home y ab los vint y tres anyets que bonament porto á sobre, mal m' está 'l dirho, pero hi tingut ocasió d' observar y fer un sens fi de càlculs y no deixar de comprendre que tot aixó de pasions amorosas y altres menudencias per l' istil, es una solemne camama y un canard..... por ambas partes; tant pel sexo lléig com pel débil sexo.

Yo no diré que en altre temps, encare hi hagués aquella bona fé que feya felissos á molts y á moltsas, pero avuy per avuy la cosa está que peta de perduda, sortintne sempre 'l mes perjudicat lo nostre sexo.

¡Oh, pares que teniu fillas! ¡Molt ull que las apariencias enganyan.....!

¡Oh fillas que teniu pares! Escolléu

sempre sos profitosos concells, avants d' entregá la rateta de la respiració á cap jove, qu 'es molt fácil ensopegá y anarse 'n d' oros.

No te digo nada; ab lo temps que correm que 'l pitjó jove es bó per bisbe.

Ting reparat fá molt temps que 'ls joves d' avuy dia ó no s' entenen ó s' entenen massa. Han degenerat de tal manera que, si avants fins als vint anys jugaban encare á flendi, are no ni ha cap que al arribar als setze no estiga cansat del mon y aburrit de tant aburrirse. Han agolat ja tót lo repertori dels plahers y 'ls sentirem á dir, que 's pegarian un tiro ab la mateixa facilitat que 's behuen un xóp ó una sarsa calenta, quals begudas, generalment á tots ab raras excepcions, son las mes, usuals y necessarias, ja sigan sinó com á depurativas de la sang. No n' hi há cap que no estiga embadurnat de sarsa y la necessitat los obliga á béure en conta del aromátich café, la diurética cerveza.

Si ballan, ho fan ab aquell deix que tant caracteriza al tant se me 'n dona: regatéjan tant las paraulas que desde que comensan fins qu' acaban, no se 'ls obra la boca sino pera fer alguna qu' altre ganyota, angúniosos de que duri massa 'l ball; aixó sino posan los

ulls en blanch mirant al tetxo tot bufan com una manxa.

Aixo sí, en honor de la veritat, ténen la gran condició del sigle; tots saben jugá 'l burro y may los falta quart per fé 'l tresillo.

Avants al passá una noya pel devant d' una rennió de jóves, era un gust 'ls piropos que li tiraban, era un bé de Deu d' amoretas qu' encantaban:—¡Quina cara mes angelical!—¡Quins ulls mes expressius!—Ditxós será qui sápigas ferli palpitar son cor..... etc. etc., y altres no ménos bonicas y agradables parauletas qu' encisaban á la noya. Are es tot lo contrari, lo primé que se 'ls acut es dirli:—¡Sembla que vas ben provehida!—¡Quin matalás per ferhi la mitgdiada!—¡Olé, vivá este meneo.....! etc. etc. y altres cosas qu' omiteixo per no passá per escandalosa.

Y las víctimas de tals atropellos som nosaltres que 'ns hem de sentí una collecció de *dallonsas* de cosas, qu' encara que las sabem massa, hem de fé 'l papé de met y ruborisarnos,

Si aixó dura y progressa d' aquet modo no sé ahont arribarém. Ya comensan per fé l' orni cuand de casori 's tracta y francament, aixó 'ns té molt escamadas y será qüestió de desvergonyintshi.

Y 'l mes bó de tot aixó, es que. disminuhint lo número de casaments, augmenta mes la propagassió de la especie. Raresas de la naturalesa, misteris indescifrables y molt discutibles.

No hi há cap jove que no tingui ó hagi tingut relacions y tractes, tots han tingut la seva promesa y pochs son los qu' acaban com la lley de Déu mana.

Se 'ns tracta de coquetas y postureras. ¿Saben de qui es la culpa de que abundi tan lo coquetisme y la postureria? Dels joves, ni mes ni menos. Ells y solsament ells, son qui 'ns han obligat á manejar tals armas.

Si veyém aquesta fredor é indiferencia, aquesta repulsió al matrimoni y aquest allunyament de calsas, qu' aviat no 's trovará un jove per un ull de la cara, qu' hem de fé? Si al parlar ab tota franquesa y llealtat y lo que tenim al cor tenirho á la boca passém per benéhtas, se 'ns fá mofa y se 'n rihuen, com ho hem d' arreglar? Molt sencill: parlar ab hipocresia, no sé gaire complasents y si un jove 'ns dona un róure, nosaltres donarli mitj' aglú; aguantar los impulsos del cor y que glateixi. Si 's pot accontentar ab una mirada oblicua no darli una prova recta.

Aixis s' ha de fer per sortirnos milló 'ls contas.

Despres éntra la part mes llastimosa; la qüestió dels quartos, qüestió la mes trascendental y la mes difícil de resoldre. Tothom busca pubilla. Sembla que se 'ns poti á fira, la que té mes diners te mes salida. No hi fá res que 'ls caràcters s' oposin y 'ls génis sigan diametralment oposats, res importa que l' amor hi jugui un papé secundari, la qüestió son rals y no pensan qu' ab rals no 's trova felicitat ni ditxa y que molts vegadas, los naps se tornan raves fragils ó prominencias frontispicias qu' es lo mes sensible.

Dia vindrá que al volgué capejarnos y riurers de nosaltres trovin la sabata á son péu y si are, per desgracia nostre, abundan tant los solters, á ben se-gú que 'ls concus anirán endoina.

DÓLORES CAMPOS

Tarrrassa 21 de Decembre do 1887.

BARRETADAS

Una magna reunió tingué lloch l' altre dissapte 11 del que corra, en lo local de la Societat del

Se reuniren totas las comissions que forman la esmentada societat, amén de tots los senadors y diputats, inclús la fámula de la casa.

S' obrí la sessió baix la presidencia del Sr. President Sr. Humet, qui després de quatre paraulas de reglament s' aná dret al assumpte, preguntant si estaban disposats á comensar los travalls per portar á cap las festas que pel carnaval, com es lley y rahó, celebrá la Societat de, en honra y gloria del rey de la bullanga.

Una afirmació unánim fôu la resposta.

La comissió de sarssuela manifestá que lo dilluns pròxim quedarian repartits los papers dels personatjes que surten en la zarsuela *La terra de Xàuxa*, obra escrita ex-professo per representarla los socis del y que prompte los ensaigs comensarian.

Lo senyor president recomená á la comissió del ball activés los preparatius per la celebració del ball de máscara que tindrà lloch lo dia del dijós gras y que 's posi á la altura que correspon, á fi de que fos digne de qui 'l donaba y al mateix temps procurant donar una garantia als socis.

La comissió quedá enterada y absatisfacció y bons desitjos de posarhi 'l coll.

Aixis mateix féu saber á las comissió de cabalgata que comensi á barrinar algún projecte per la celebració de la mateixa y proposá obrí una suscripció en cada cassino per portar á efecte una entrada magna dels Reys magos á nostre ciutat, que tendria lloch á la vigilia ó sia lo dia 5 del pròxim mes de janer.

No cal dir que fôu acullida dita proposta ab goig verdader y que fôu aprobada per ananimitat.

S' acordá donar las gracias á la premsa local per la incerció gratis dels anuncis que generosament han ofert posar per la realisació de las bromas que proyecti portar á efecte la so-

cietat, destinadas totas á la beneficencia.

Per últim, després d' alguns altres acorts de mes ó menos importancia, lo Sr. President maná á la raspa qu' apagués los llums, com aixis va ferho, sortint los reunits satisfets y ab las mans á la butxaca.

Eran tres quarts de quince.

Si algun dia vos trovéu al obrí la porta del carrer de casa vostre, ab un marrech acabat de neixe, no 'n féu cas, que aquí ja 's vá fent de moda.

Mes' aviat hi trovaréu aixó que no pas bitllets de banch.

Si estarém civilisats y si será nostre ciutat com Barcelona.

Segóns hem llegit en un periodich d aquesta localitat, sembla que hi há molts casaments emparaulats.

Com se coneix que entrém al mes de janer!

Nosaltres adelantant mes noticias podem asegurar que prompte s' efectuará l' enllás per *in eternum* d' una hermosa gateta ab lo fill de un gat masqué.

Tant als uns com als altres, los desitjém una lluna de mel interminable.

Que no duri de Nadal fins demá.

RATLLAS CURTAS

LA FILLA DEL COMPTE

En un saló guarnit ab grans domassos á las nou de la nit un bullo 's veu; es la filla del compe del Espárrech. que trista y anguniosa espera á n' ell. Tan sols lo trictraqueix d' un vell relotje. y 'l vent que xiula y brunz per lo torrent; tot es silenci y trist, fredat complerta qu' esglaya 'l cor y 'l cap enterboleix. D' en tant en tant la filla del bon Compte sospirs prenyats d' amor llensa 'l cor seu, y 's dáleix esperant, y mitj plorosa vol ofegar son plor y fá un gemech. De sopte unas petjadas que s' acostan fan aigugar sos ulls, y ab goig complert, obra una porta prest, la llum apaga, y entra un bullo sentintse un *Amor meu*. No 's va sentir res mes qu' una ventada, un sospir, un lament y luego un bes. Ja son dins de la cambra los dos bultos

y la imaginació tanca ab un vel,
que 'l pudor y la vista no hi penetra
per ser d' un teixit fòrt, negre y espès.

Son las deu del matí quan entra 'l Comte
dins la cambra filial, y la sorpren
sentada en lo silló mitj riallera,
y abrassada ab un *bullo* qu' allí 's veu.
Los pochos cabells que 'l Comte al cap tregina.
s' arrenca de un á un picant de péus
y fit á fit mirant la seva filla
de sa boca sols surten greus renechs.
—Laura, com compreneu, passa d' escándol,
cada jorn per variar passa 'l mateix,
d' aquí endevant cap mascle hi vall á casa;
qué 's dirá de mi, de ma honradés,
si ab las vostres passions, com las petjadas,
ab vil é inhumá cor las tropitjéu.—
Y al dir aixó la espasa tréu á fora,
y assedagat de sang vol fe escarment
—Matóume ants que tocá á qui mes esti mo,
matóume avants qu' ell mori si gestó...
Mes son pare crudel lo plor no escolta
y ab tal forsa ha ferit al *bullo* aquell,
que sense dir ni un mot ni una paraula,
cáu mort y fret del Compte á los séus péus.
—A veure si escarment hi ha d' una volta,
fentho aixís,—diu lo pare satisfet;
y en tant la noya acongoixada exclama:
—¡Qué es lo que habéu fet pare crudel!
desde avuy no podré, per vostra culpa
dormir mes ab los gossos del castell!!!

AMPARO DE GIRONA Y ROCHA.

1886-December.

VEUS DE SAFREIX

Sabém que son moltes las noyas de
aquesta ciutat que pensan pendre part
al gran y humorístich ball de máscaras
que la Societat del Barret donará en lo
próxim dijóus gras en lo Teatro del Re-
tiro.

Me sembla que no 'ns entendrém de
feyna. L' animació vá creiyent mes ca-
da dia y promet esser una cosa may
vista.

Ya sabiam que tractantse de la ba-
llaruga no hi há noya que resisteixi al
buiren de una dolsa americana y als
saltirons d' una catxonda mazurca.

Que digan lo que vulgan; del Barret
á la gloria.

D' una mirada, 'n vé un' altre,
d' una abrassada un petó;
d' petó, perdre l' *oremus*

y después..... llantos y plors.

Isabel Ferrer.

Se tracta de il·luminar la platea del
Teatro del Retiro, lo dia del dijóus gras,
ab llum eléctrich.

Una comissió, al efecte nombrada,
anirá á Barcelona per saber lo que cos-
tará la instalació y el modo de portar-
ho á port.

Creym que si 's podia lograrho, fo-
ra una novetat que además del màgich
efecte que faria, sèmpre fora un bene-
fici per las noyas per vislumbrar milló
los defectes dels carrinclons.

¡Alabat siga Corpus!

A

—el dia que el comercio agan
baile de noche sebrás quien
soi.

Ya se qui ets, no es manía,
tot se sap apoch apoch; .
posaria la má a! foch
y estich cert..... qu 'm cremaria

Cumpliré ab gúst y no 'm cóu
ló que la carta proposa,
encare qu 'es una cosa
que m' ha vingut molt de nou.

Crech que 'l marit es persona
que cap susto li há causat
l' haberte tu enamorat
tant fort de la seva dona.

Debias está de broma
quant tot aixó vas pensá,
perqué tu... no li pots dá
lo que li dona 'l seu home.

Tot aixó á la vista salta,
per sé possible, ho entens,
te falta lo que no tens
qu 'es lo qu' á n' mi no 'm falta.

Compreng y no 'm causa esglay
que ab amor ó passions falsas
t' enamoris d' unas calsas,
pero d' una dona, may.

Que no véus que si percás
te trovas en tal apuro,
ni dant *quatre cents y un duro*
podrás sortir del pas?

Te conech y sé d' hont véus
sé qui ets y com te dius,
perque vaja..... quan escrius
no gastas punts ni ni accents.

Si altre volta vols dá un tom

y m' escrius perque glateixi,
si no vols que jò 't coneixi,
no *acentúhis* lo meu nom.

RAMÓN.

En lo próxim número publicarem lo retrato
d' ella y un article describint minuciosament pell
tant salada.

DE LA VORA DEL FOCH

—¿Perqué,—preguntaba un' á una
senyora casada y molt coqueta,—l'
amor continúa servintse de las flexas,
á pesar d' haberse inventat la pólvora?

— Es, contestá; perqué si usaba la
pólvora, 'l soroll avisaria á n' als gelosos.

Angelina Rosal.

—¿Qui eran los hebreús?
—Un poble que necessitava purgar-
se.

—¿Eh?...

—Si senyo: y sinó, ¿perqué Déu los
enviá *mandá* per espay de quaranta
dias?

Emilia Casas.

—Senyor, fassim lo retrato.

—¿Lo vol vosté busto ó de cócs enter?

—De busto; com que 'l ting d' enviar
pel corréo pesaré menos y m' estolviaré
seilos.

Teresa Puigmal.

—Pentinim de lo mes elegant.

—Molt bé, senyoreta; ja ting los
ferros calents.

—¡No, no vull que 'm dongui veste
foch, que aixó fá sortir cabells blancs!

—No ho 'cregui senyoreta, quant s'
apaga 'l foch es quant allavoras surten.

Vicenta Sans.

Un senyó ha rebut una bofetada séria.
L' ofés envia 'ls seus padrins al
agressór.

—Veyám, diuhen los padrins, es ne-

cessari qu' aquet negoci acabi d' una manera digne.

—No hi ha inconvenient.

—Vosté li ha donat una bofetada.

—Efectivament, pero sento vivament no haberli donat dugas.

—Allavoras desde 'l moment que vosté confessa *que ho sent*, l' honor está satisfet.

Y satisfets tots, van esmorsar plegats.

Madrona Alvares.

Cantars del Tresillo.

Tu ets lo *punt* de la conquesta,
jo en amor soch una *espa*,
lo *basto* es ton pare noya
y la sogra es una *mala*.

Si vols guardá bé l' *estuig*,
no 't posis á *fallo* y *passa*,
que per *robá* malament
sempre ets á temps á *voltarla*.

Surts per *baix passo* per *sota*
no 't *serveixen* y t' *arrastro*,
dono 'l *basto*, pren ó *deixa*,
tu t' *estens*..... y t' *piso* y *guanyo*

Marieta Pujol.

EPÍGRAMAS

Parlant de rifas y fets
me digué una dida rossa
—Jo trech molt sovint la *grossa*
y aixó que no prenh bitllets.

Magdalena Escalz.

Deya un tenor de sarsuela:
—No dono cap nota falsa—
Y 'l seu sastre que ho sentia
al moment li contestaba;
—Notas no, pero pessetas,
me n' ha donat mes de quatre.

Carlota Fernandez.

—L' estimo; per vosté, aymada
qui á sos peuhets está,
faria una etzegallada.....
—Demánim á la Mamá.

Maria Garuti.

Telégramas.

(*Servici especial del* 📡)

Pampas, 20, tretze del vespre.

Lo Rey Oniv vá de cambra.

D' un tip de figas de moro

vá de un color vert y palla.

Lo Doctor Còxis ha dit

qu' ab *ajudas* empanadas

y un pegat sota l' aixella

y una manxiula á la cara,

y un kilo de subnitrat

donat á dosis ben altas

y una frega d' oli verge

y un bany de péus ab mostassa

é inhalacions de ácid fénich,

y una purga homeopática

junt ab xaroph de Consolvas

y un dejuni de semana,

no tardará gaires horas

de passarli 'l mal de panxa.

Pampas, 20, tres quarts de quatre
del mati. Lo ñal li cesa.

Are dorm. Sa filla mama,

y la senyora que 'l vetlla

llegeix lo 📖 ab gust

rient com una benehita.

Pampas, 22, Oniv,

se trova del tot curat,

te una gana que l' arbola

y está roig, fresch y molt sá.

Pampas, 23, las onze.

Per questions de la familia,

per celos de la senyora

han despedit á la dida.

Pampas, 24, al vespre.

Comensan á preparar

mundos, baguls y maletas

y sorpresas y *canards*

per vení 'l Rey de broma

en lo próxim Carnaval.

Idem, idem, idem, idem.

Diu que comensin á di
que vindrá 'l Rey de la gresca
disposat ab molts bons fins
perqué ab sa vinguda, porti
al 📦 plaher sens fi,
xirinola, ví de quince,
bon humor y ditxas mil.
Vol que 'l ball del dijóus grás
siga tot de lo mes rich,
dará obsequis á las noyas,
sorpresas á n' als fadrins
als casats farà regalos
y á n' als viudos molts confits.
A la máscara mes caya
que 's presenti de vestit,
si es soltera y no te nuvi,
ants del próxim mes d' abril
ni dará tants com ne vulgui
triará fins á desdí,
si vol promesos de talla,
d' aquells alts y bons mosquits
ni portaré fets espressos,
que no 's queixará de mí
y si 'ls vol de bona mida
ni faré uns quants de petits.

Última hora

Grán obsequi

als llegidors de LO BARRET, durant las actuals
festas de Nadal, de una botella de Vi de Málaga
y una lliura de turrons de Gijóna, tant sols
presentant lo adjunt cupó acompanyat de la can-
titat de 14 rals, en qualsevol confiteria d' aquesta
ciutat.

CUPÓ PRÍMA

Val per una botella de ví de
Málaga y una lliura de turrons
de Gijóna.

—Lo Barret.—

No 's tornarà á repeti aquet cupó que no ca-
duca may.

¡Despres dirán que no som generosos!

¡Que las logrin felissas, en companyia del pa-
re y la mare y demés parents y de totas aque-
llas personas que son mes del seu agrado á Deu
gracias!

LA REDACCIÓ.

Imp. Estrada, Miquel y Companya.